Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франдісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 69. | Нинѣ: гр. м. Благ. Пр. Б. рим. м. Целестин. Завтра: Соборъ Ар. Г. Германа | Середа 25 марта (6 цвѣтня) 1892. | Всхôдъ сонця 5 г. 29 м.; захôдъ 6 г. 37 м. Бaром. 769 терм. + 13·4° + 3 8°. | Рôкъ II.

Успѣхи Русинôвъ а москвофільство.

Сесія соймова добѣгае вже до кôнця. Єсть то перша сесія вôдъ часу, коли рускй послы соймовй зазначили ясно и выразно свое становище и коли вступили на нову дорогу. Вôдъ того часу настали важнй змѣны. Коли пригадаемо собѣ, якій наставъ бувъ заколотъ середъ рускои суспôльности по звѣстнôмъ выступленю рускихъ послôвъ народныхъ въ Соймѣ, якй понеслись тогды толки, интриги и аґітаціи ворожихъ Русинамъ елементôвъ, то не можемо поминути того, щобы не вказати теперь на очевиднй успѣхи нового поступованя. А мусимо то зробити зъ двоякихъ причинъ: разъ, щобы показати, що правда выйде завсѣгды на верхъ якъ олива, а по друге, щобы дати доказъ, якъ зъ одной стороны неоправданй були сумнѣвы що до добрыхъ намѣрень и успѣшности новои акціѣ середъ самыхъ Русинôвъ а зъ другои, якъ завзятою и систематичною була аґітація нашихъ москвофілôвъ, щобы вже зъ горы, закимъ ще що настане, ослабити всяке довѣріе Русинôвъ до выбраныхъ ними проводирôвъ и до розпочатои ними акціѣ, щобы выкликати невдоволене середъ рускои суспôльности недовѣрчивôсть до людей, що дѣлали въ користь руского народу, и тымъ способомъ, коли вже не зовсѣмъ розбити акцію заразъ въ першôмъ еѣ починѣ, то бодай ослабити и недопустити до того, щобы она знайшла широкій ґрунтъ въ масѣ народу; словомъ якъ то дѣлали москвофілы, щобы Русинамъ въ Галичинѣ не дати нѣякои можности стануть сильнѣйше.

Замѣсть широко розводити ся надъ цѣлою акціею, розпочатою на сесіи соймовôй 1890 р. и пригадувати еѣ, що такъ скажемо, историчный хôдъ, вкажемо лишь коротко на тй успѣхи, якй она Русинамъ принесла. Возьмѣмъ хочь бы найновѣйшій фактъ: въ Соймѣ ухвалено сеи сесіѣ, що въ Коломыи мае бути основана окрема руска ґімназія, буде то отже третя руска ґімназія числячи рускй паралельки въ Перемышли; въ Станіславовѣ и Тернополи будуть основанй чотиро-клясовй школы вправъ, а у Львовѣ женьска чотиро-клясова школа вправъ — перша руска школа дѣвоча. Пригадуемо дальше, що міністеръ справедливости ґр. Шенборнъ, выдавъ розпорядженє що до рускихъ впысôвъ въ книгахъ ґрунтовыхъ, що на ц. к. Староствахъ у всхôднôй Галичинѣ умѣщають ся написы такожь и рускй, що то само дѣе ся й на зелѣзницяхъ державныхъ, що Выдѣлъ краевый рѣшивъ вôдповѣдати на рускй письма по руски; що зô сторонами рускими почала ся вже вести урядова переписка по руски — словомъ, що мова руска входить въ школахъ, урядахъ и судахъ въ повнй свои права. Звертаемо дальше увагу на той фактъ, що не оденъ Русинъ, котрый бувъ далеко вôдъ рôдныхъ сторôнъ, вернувъ теперь назадъ до нихъ, а неоденъ ще поверне; вôдтакъ пôдносимо и ту ухвалу соймову, котра завзывае правительство, щобы оно при перенесеню Русинôвъ, увзглядняло ихъ вôдносины родиннй и маєтковй. Наконець мусимо згадати ще и про оденъ успѣхъ на поли економічнôмъ, а есть то концесія на товариство асекураційне „Днѣстеръ“; хто знае, якъ великои ваги есть таке товариство для якого небудь народу, той певно зъумѣе добре оцѣнити и сей успѣхъ на поли економічнôмъ.

Ото коротенько зôбранй тй успѣхи, якй далось осягнути Русинамъ вôдъ часу, коли вступили на нову дорогу. А есть повна надѣя ще и на другй. Скаже може хтось: То все ще за мало, намъ треба бôльше; — а дехто скаже ще: Хочемо всего! Але чи то все такъ вôдъ разу осягае ся? Чи зъ бѣдного наразъ стае богачь? А коли чоловѣкъ гине зъ голоду, чи мае вôдкидати найменшу дрôбничку, котра може выратувати его вôдъ смерти, лишь для того, щобы заразъ такъ наѣвъ ся, щобы ажь пальцемъ досягавъ. Кождый чоловѣкъ дорабляесь поволи, а такъ само поволи доробляють ся и народы. Зъ повысшого видимо вже наглядно, що суть успѣхи зъ новои акціѣ, що дорога, на котру вступили рускй послы, була добра и хосенна, бо вже видко овочѣ зъ неѣ. Намъ лишь треба вытревати дальше на тôй дорозѣ и поступати всюды и завсѣгды солідарно та не дати ся збити зъ неѣ той

15

ОСТАПЪ БОНДАРЧУКЪ

Повѣсть Іос. Игн. Крашевского.

(Дальше.)

V.

Комнаты, призначенй для Альфреда, выходили одною стороною на городъ; крôзь тополѣ и старй вôльхи того города виднѣвъ бѣлый муръ ґотицкои каплицѣ. Нôчь була чудова, спокôйна, тиха, небо голубе, на нѣмъ кôлька яснѣйшихъ зôрокъ и мѣсяць въ повни.

Коли Остапъ позбувъ ся довшои муки и перейшовъ пôдъ очима дваракôвъ, мовь середъ рôзокъ, до призначеного ему мешканя, упавъ тутъ на найблизшу канапу и безъ думки спочивавъ якійсь часъ та не мôгъ своихъ думокъ зôбраты. Снувались они ему по головѣ товпою, недоладно, повырыванй зъ рôжныхъ хвиль житя и звитй въ одну незугарну цѣлôсть. Вѣкъ дитячій и молодечій пересунулись ему черезъ думку, мовь тѣни и чорнй и яснй, побравшись за руки, неподôбнй до себе, а братанй разомъ.

Вôнъ пригадавъ собѣ, якъ дитиною майже нагою блукавъ посередъ попаленыхъ хатъ, пригулку глядаючи, якъ потôмъ бувъ выхованцемъ ґрафинѣ, дальше ученикомъ переслѣдованымъ въ школахъ, приятелемъ Альфреда, вкôнци чимъ бувъ нинѣ па хвилину, т. е. гостемъ свого пана. — Що буде дальше? — пытавъ себе въ душѣ, пытавъ и не вмѣвъ собѣ вôдповѣсти. Помалу те все яснѣйше, выразнѣйше почало рысуватись, вôнъ охоловъ, станувъ и притиснувъ ся до дверей, що вели въ огородъ. Глянувъ на село и серце въ нѣмъ забилось сильнѣйше, — батько, котрого не зазнавъ, мати, сѣльска родина, сѣльске кладовище почали его кликати до себе. Вôнъ не мôгъ довше оперти ся свому чутю, хопивъ капелюхъ и вышшовъ.

Довго блукавъ по тѣнистôмъ городѣ, поки прийшовъ до себе и отямивъ ся докладно, де бувъ и куды мôгъ выйти на село. Фôртка замыкана зъ середины вывела его на дорогу, що ишла селомъ; вôнъ пôшовъ нею.

Повновидый мѣсяць знимаючись щоразъ высше въ гору, освѣчувавъ сѣльску улицю, довгу и широку. По обохъ бокахъ еѣ чорвѣли ще въ тѣни стоячй низькй, темнй хаты, а въ ихъ вôконцяхъ денеде блыщало червонаве свѣтло скипокъ. Понадъ крышами домôвель розхрѣстана верба, высокій берестъ, бѣла береза, осика зъ трепетячимъ листемъ зносили ся, мовь тѣни сторожевй. Тутъ и тамъ въ улици, або на подвôрю, вытягавъ свою довгу шию кирничный журавель; закоптѣлый коминъ сягавъ ще высше. Ще дальше церковь зъ трема банями, зъ темнымъ пôддашемъ, вôдбивала ся на яснôмъ небѣ доломъ темно, а горою ясно, побита лыскучою бляхою. Зъ-за плотôвъ штучно сплетеныхъ зъ соломы, хворосту, землѣ и корчôвъ, надвисали вишнѣ, яблонѣ, осмоленй грушѣ. Тихо було на селѣ — тихо, лишь декуды вôдзывавъ ся сумный спѣвъ, або придавленый голосъ, а зъ далекои корчмы доходили крики и звуки скрипки та цимбалôвъ. Той крикъ пяныхъ весѣльникôвъ збôльшавъ ще сумный видъ села, мовь бы пустого та вымерлого. Всѣ вже були по хатахъ, декотрй спали.

Остапъ ишовъ селомъ, шукаючи родинной хаты. Несказана туга мучила его.

Вôнъ тямивъ выразно мѣсце, де она стояла, де лежали потôмъ згарища зъ неи, розвалена пѣчь, сторчачй недопаленй вуглы. Ишовъ зъ неспокôйнымъ серцемъ до сего мѣсця, але заставъ его инншимъ.

Подвôре загороджене, хата нова — тôльки стара грушка ще держала ся, мовь на свѣдоцтво, де були згарища. Остапъ пôзнавъ родинну оселю, оперъ ся на плотѣ и задумавъ ся.

Неправду казавъ управитель, коли запевнявъ ґрафа, що Остапъ не мае своякôвъ въ селѣ. Хочь родичѣ его померли були зъ горячки, але свояки и бабуся ще жили; по вôйнѣ въ р. 1813 всѣ вернули домôвъ. Поки Остапъ бувъ въ краю, то часто видавъ ся зъ ними; але теперь вôдъ давна не мавъ уже вѣсти про нихъ, не знавъ, чи жили. Братъ батька занявъ хату по покôйнику и живъ тамъ зъ бабусею. Коли Остапъ выѣзджавъ зъ Альфредомъ за границю, то се була тôлько

москвофільскôй аґітаціи, яка зô шкодою для нашого народу веде ся вôдъ початку новои акціѣ ажь до нинѣ и буде вести ся и дальше ажь доти, доки Русины зовсѣмъ не опамятають ся и не отрясуть ся зъ тыхъ елементôвъ, що точать нашъ народный орґанізмъ.

Гляньможь, якъ дивлять ся теперь нашѣ москвофилы на тѣ успѣхи Русинôвъ. Они мусять признати, що суть успѣхи, але они имъ нерадѣ, бо видять, що нарôдъ рускій пôдносить ся; тому они противнѣ, того они не хотять зъ душѣ и серця, то имъ на заваде, бо ихъ задачею єсть убивати руского духа народного, де лишь дасть ся. Они отверто вырѣкають ся Русинôвъ, хочь вышли изъ руского народу, встыдають ся єго и єго бесѣды та шукають собѣ чужои, а коли ще нѣбы трохи прзнають ся до Русинôвъ, то роблять се лишь длятого, щобы тымъ лекше могли вести шкôдливу аґітацію въ рускôмъ народѣ. Москвофиламъ заразъ въ самôмъ початку не сподобалась нова акція, бо они змѣркували, що она выйде Русынамъ въ користь. Тогды то пôдняли они велику бучу въ Соймѣ и мало клюбу руского не розбили. Якъ бы имъ розходилось о добро народу руского, а лишь хотѣли добиватись того иншою дорогою, то повиннѣ бы були лишити свобôдну руку тымъ, що взялись за нове дѣло, и выждати ажь, чи оно принесе дѣйстно успѣхи, а тогды, колибъ не принесло, выступати противъ нихъ. Такъ однакожь не стало ся, бо москвофилы зъ горы були противнѣ всякôй акціи, котра могла бы выйти въ користь руского народу. Они єй и нинѣ противнѣ, а коли имъ тогды не удалось розбити клюбу руского, то розôбють єго коли не теперь, бо може не мають на стôлько вôдваги, то пôзнѣйше. Якъ ширили всяку аґітацію противъ скрѣпленя Русинôвъ такъ и будуть ширити, бо у нихъ одна лишь цѣль: розбити нарôдъ рускій и згладити єго зô свѣта. Они вже теперь ширять своими орґанами ложнѣ вѣсти, що успѣхи, якѣ осягнули теперь Русины, то не заслуга рускихъ пословъ и ихъ розумнои політики, лишь безглуздои и крикливои опозиціѣ. Супротивъ тои москвофільскои аґітаціѣ, яка веде ся и буде вести ся, треба всѣмъ Русинамъ держати ся солідарно и выступати якъ оденъ мужь противъ неи, не давати ся збивати нѣякимъ ложно ширенымъ вѣстямъ и поступати консеквентно и енерґічно на выбранôй разъ дорозѣ.

Соймъ краєвый.

19. Засѣдане Сойму зъ дня 4 цвѣтня 1892.

Зъ петиций наспѣло доси 1684, мѣжь тыми: гал. Товариства лѣсного у Львовѣ о установлене фонду на нищене „монашки"; — кôльканацять петиций учителѣвъ о пôдвысшене платнѣ; — громады Перенôвка, Клещôвна, Пôдгороде и мешканцѣ Рогатина о прискорене будовы зелѣзницѣ Стрый-Рогатинъ-Бережаны-Тернопôль.

Пос. Антоневичь промавлявъ за петиціею громады Стриганцѣ, пов. стрыйского, о запомогу, бо въ тôй громадѣ вже теперь страшный голодъ.

Зъ порядку дневного принято въ третôмъ читаню законъ о ліценціонованю и удержуваню бугаѣвъ громадскихъ.

Комісія господарства краєвого, здаючи справу зъ дѣяльности учителѣвъ вандруючихъ для науки господарства въ 1891 р., вносила: приняти справоздане Выдѣлу краєвого до вѣдомости, а на удержане чотирохъ учителѣвъ и на средства науковѣ для нихъ вставляєсь въ буджетъ на 1892 р. 8.000 зр и 320 зр.

Пос. Гурикъ вказувавъ, що задача вандруючихъ учителѣвъ рôльництва не повинна бути лишь теоретична, а головно повинна бути практична. Крôмъ вôдчитôвъ повиненъ такій учитель заглянути на обору селяньску, та тамъ практично о тôмъ говорити. Вôдчиты повиннѣ бути примѣненѣ до кождои околицѣ, и вôдтакъ треба бы тѣ вôдчиты выпечатати въ обохъ языкахъ краєвыхъ и роздавати громадамъ.

Референтъ пос. Лянґе тѣшивъ ся, що пос. Гурикъ высказавъ тѣ самѣ гадки и погляды, що сама комісія, и мае надѣю, що Выдѣлъ краєвый буде поступати пôсля тыхъ указокъ. — Внесене комісіѣ принято.

Комісія господарства краєвого, здаючи справу зъ дѣяльности Выдѣлу краєвого въ справѣ пôднесеня молочництва въ краю, вносила мѣжь иншимъ, щобы Выдѣлъ краєвый ужнвъ 500 зр. на написане пôдручника „о молочництвѣ" для ученикôвъ низшихъ школъ рôльничихъ. — Внесеня комісіѣ принято безъ дискусіѣ.

Пос. Антоневичь въ имени комісіѣ господарства краєвого, здае справу зъ петиціѣ покутского ц. к. вôддѣлу господарского въ Коломыи о выдане закона о примусовôмъ губленю польныхъ мышей. Комісія вносить: щобы Выдѣлъ краєвый предложивъ слѣдуючои сесіѣ проектъ закона о губленю мышей и щобы поучивъ населене сѣльске о всѣхъ средствахъ и радахъ, якѣ доси поручають ся въ тôй справѣ.

По промовахъ пословъ Гурика, Козловского, Голиѣвского и референта, принято внесеня комісіѣ.

Емеритуры признано: Ив. Дуткевичеви учителеви народному, 350 зр., почавши вôдъ дня єго перенесеня въ станъ спочинку; дожизненну запомогу: вдовамъ по учителяхъ народныхъ: Ант. Бернадзикевичевôй 20 зр., Аркадіи Федоринчукъ, Вікторіѣ Колтко и Мар. Макаревичевôй по 60 зр. рôчно; одноразовѣ запомоги: Теоф. Грицинôвой 50 зр., М. Виноградскôй 70 зр., Нат. Боруцкôй 20 зр.; Анели Батковôй, Ем Балицкôй и Мар. Иваньскôй по 30 зр.; Павлинѣ Михневскôй 70 зр., Павл. Косоноцкôй 50 зр., Иван. Новомѣйскôй 20 зр., Климент. Пицковôй 25 зр. и Теклн Крупковôй 25 зр.; додатокъ на выховане троихъ дѣтей по 20 зр. вдовѣ по учителю народнôмъ въ Бережанахъ Ив. Домбровскôмъ.

(Конець буде.)

Д о п и с ь.

Вôдъ Микулинецъ.

(Бракъ господарности у нашихъ людей.)

Честный дописуватель вôдъ Микулинецъ и сусѣдъ ихъ, донѣсъ въ однôмъ изъ попередныхъ чиселъ „Народнои Часописи" о заведеныхъ чи такожь истнуючихъ порядкахъ въ Микулинцяхъ. Правдою єсть, що тамошный начальникъ громады, дръ Брудзинскій, вже вôдъ кôлькохъ лѣтъ збирае грошѣ вôдъ цѣлои интеліґенціѣ замѣсть розсыланя новорôчныхъ желань и за ту квоту справляе вôдповѣдне число чобôтъ для бѣдныхъ дѣтей шкôльныхъ; правдою такожь єсть, що истнуе тамъ товариство „Помôчь" для убогои молодѣжи, котре що року выдае до сорокъ риньскихъ на чобôтки, кафтаники и иншѣ рѣчи

лѣплянка, на пôвъ въ землю запала и въ нѣй мешкали новѣ поселенцѣ, а теперь уже на сѣмъ мѣсци стояла хата. Остапъ выдививсь на ню, бо хотѣвъ уже зъ виду єѣ пôзнати, якъ живуть єго своляки.

Якъ всѣ тѣ, що довго не видѣлись зô своляками, Остапъ бажавъ дуже ихъ сердечного привѣту. Отже неспокôйно и цѣкаво глянувъ на подвôре. Оно було огороджене плотомъ, мало незугарну браму; само було тѣсне, болотнисте и замкнене зъ одной стороны городомъ а зъ другои хлѣвцями. Теперь заняте було возомъ, недавно выпряженымъ, плугомъ и кôлькома куснями осичины.

Те все занимало майже цѣле подвôре; тѣсна стежка, выстелена термѣтемъ зъ коноцель, вела до низькихъ дверей хаты. Въ вôконци єѣ блыщало ще хвилями задымлене свѣтло.

Остапъ увôйшовъ въ подвôре зворушеный. Собака выскочила зъ приспы и залилась довгимъ гавкотомъ. Дверцѣ заскрипѣли. голова выхилилась и поглянувши, щевла; по хвили высунулась друга цѣкава голова; песъ гавкавъ ще, але щоразъ тихше, якъ бы знавъ, що коли господарѣ ще не сплять, то єму й не треба гавкати.

— Добрый вечѣръ! — сказавъ Остапъ.

— А хто тамъ? — спытавъ голосъ зъ хаты.

— Остапъ Бондарчукъ.

Зъ тыми словами приступивъ до дверей.

— Остапъ! Остапъ! — повторило тихо кôлька голосôвъ. — Остапъ приѣхавъ.

Зъ тѣсныхъ сѣней, вôддѣленыхъ вôдъ комнаты высокимъ порогомъ, увôйшли до неи напередъ два дужѣ хлопцѣ, що стояли въ сѣнехъ. Остапъ увôйшовъ за ними. Въ комнатѣ було майже темно, скипка блѣдо горѣла на коминѣ передъ печею и догасала, дымъ закрывавъ глубину хаты. Зъ першу не можна було доглянути лиця навѣть тыхъ, що близько сидѣли.

Свѣтлиця нѣчимъ не рôжнила ся вôдъ звычайныхъ комнатъ и шкода, що звалась свѣтлицею, бо двое малыхъ вôконецъ впускали до ней мало свѣтла. Незугарна пѣчь, що зачиналась вôдъ самыхъ дверей, зъ припѣчкомъ, де можна було сидѣти и спати, залягала значну частину хаты. Пôдъ стѣнами стояли хиткѣ лавы зъ негладкихъ дощокъ; въ розѣ стояла дѣжка пôдъ иконами и стôлъ обтесаный лише сокирою, а зробленый зъ тонкихъ куснѣвъ дерева. Ткацкій варстатъ забиравъ ще одну стѣну, а за нимъ крыло ся убоге, низьке лôжко зъ лихою постелью. Зô стелѣ звисала на шнурѣ колыска. У дверей занимали майже цѣлый кутъ цебрикъ и ведра, бочка и всѣлякѣ знаряды кухоннѣ, а по-найбôльше горцѣ. Тѣсно було страшно, воздухъ душный, парный, пересяклый выпарами въ ѣды, дыму, тютюну и одежѣ. Невеликій темный алькирикъ и ся комната були мешканемъ для цѣлои родины, що теперь складала ся зъ двохъ братôвъ, сестры, жѣнки старшого брата, малои дитины и старои бабусѣ. Они спали на печи, на припѣчку, на убитôмъ якъ тôкъ глинянôмъ помостѣ, на однôмъ лôжку и въ однôмъ вôльнôмъ кутику алькиря; а въ лѣтѣ на вышцѣ и въ стодолѣ. Комната звана свѣтлицею була всѣмъ, маленькѣ сѣнки мѣстили дещо птаства домашного, годованого вепра и господарске теремесле. Ледви можна було черезъ те все протиснутись. А про здоровле й казати нема що; тамъ де нема навѣть воздуха, вода на голову капле, пôдъ ноги пôдходить, де въ зимѣ дымъ огрѣвае воздухъ, де зъ печи бухае, вôдъ стѣны вѣе, а на весну калужѣ стоять въ сѣняхъ и комнатѣ, такъ, що неразъ треба зъ неи выливати воду, — чи тамъ може бути здоровле?

— Остапъ! — повторило кôлька голосôвъ.

— Якъ маєтесь — а бабуся?

— Живѣ.

— А стрый?

— На могилкахъ.

— А вы?

— Якъ бачите: живемо, бѣдуємо.

— Бабуся у васъ?

— У насъ, але спить старенька, — вôдповѣвъ старшій братъ.

(Дальше буде.)

для бѣдныхъ дѣтей, але якъ же ошибнувъ ся честный дописуватель думаючи, що и выдѣлъ Читальнѣ щось подôбного мôгъ зробити. Тутъ тôльколѣтна праця Вч. О. Павлика, а також и управителя школы ще за мала, щобы могла додатно вплынути на умы тыхъ панôвъ. Той выдѣлъ Читальнѣ, котрый пôдъ фѣрмою „въ користь убогои молодѣжи школьнои“ уряджувавъ вечерокъ, стягнувъ вправдѣ тымъ тытуломъ всю интеліґенцію, щобы подивили ся на забаву мѣщаньску, и зôбравъ, якъ я то самъ бачивъ, вôдъ присутныхъ гостей надъ 60 зр., але — ой то „але“ не одного зла наробило, — не зъужиткувавъ на жадну цѣль добродѣйну, бо анѣ на убогу молодѣжь школьну, анѣ на Читальню. А спытаєте, честнй читателѣ, на що? Отожь на шо — на справленє патинкôвъ шинкарямъ. Бо якъ прийшло до обрахунку, то по заплаченю музики въ квотѣ 8 зр., свѣтла и обслуги въ убираню салѣ громадскои, за котру не треба було платити, въ квотѣ 4 зр., решта розôйшла ся вся на трактаменты такъ, що выдатокъ на заправленє дѣръ въ стѣнахъ по цвяхахъ треба буде якоюсь членскою вкладкою покрыти. Чи не есть то крайна недозрѣлôсть и негосподарнôсть у нашихъ людей? Вправдѣ нема тамъ нѣкого, що давъ бы тымъ людямъ добрый провôдъ, бо Вч. о. П. вôдтягнувъ ся вôдъ всего, а управитель школы за помôчь въ завязаню Читальнѣ платить своимъ додаткомъ, але прецѣ можна бы по пôдписаныхъ на запрошеняхъ выдѣлу Читальнѣ чогось лѣпшого сподѣвати ся. Може, чи не зверне ся тамъ въ тôмъ взглядѣ на лѣпше тогды, коли завяже ся нова Читальня „Просвѣты“, котру якъ найскорше треба тамъ завязати, а чую, що о те старають ся. — *Близшій сусѣдъ.*

Перегляд политичный.

При вчерашныхъ выборахъ зъ громадъ сѣльскихъ на Буковинѣ вышли на пословъ рускй кандидаты: Дръ Волянъ въ Чернôвцяхъ противъ Румуна Морара, Тыминьскій въ Заставнѣ, Пігулякъ въ Кôцмани и проф. дръ Смаль-Стоцкій въ Садаґурѣ. Въ Становцяхъ выйшовъ бар. Капрі. Зъ Румунôвъ выбранй: Гормузакі, Зотта, Очулъ, Фльондоръ, Василько, Стирцеа, Стефанелі.

Зъ Вѣдня доносять, що въ першôй половинѣ серпня будуть вôдбувати ся въ Перемышли черезъ шѣсть днѣвъ крѣпостнй маневры.

Вѣсть подану берлиньскимъ Tageblatt-омъ о конференціи въ Петербурзѣ, на котрôй мавъ бути такожь и россійскій амбасадоръ ґр Шуваловъ, заперечують теперь. Зъ другои знову стороны доказують, що Россія шукає дѣйстно зближеня до Нѣмеччины, бо єй розходить ся о затягненє новои позички.

Въ Парижи приарештувала полиція двохъ анархістôвъ россійскихъ, котрй, якъ здаесь брали участь въ замахахъ динамітовыхъ. На французско-бельґійской граници приарештовано вчера 13 анархістôвъ.

Новый кабинетъ сербскій зложивъ вже присягу а нинѣ має представити ся скупштинѣ. Радикальнй круги не дуже вдоволенй изъ складу нового кабинету а особливо не сподобавъ ся имъ новый міністеръ войны, котрый мабуть занадто хилить ся на сторону лібералôвъ.

Новинки.

Львôвъ дня 24 марта (5 цвѣтня).

— **Громадѣ Баръ** въ повѣтѣ городецкôмъ удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь 50 зр. запомоги на вôднову школьного будынку.

— **Єго Цѣс. и Кор. Выс. Найдост. Архікн. Леопольдъ Сальваторъ** звидѣвъ въ недѣлю въ товариствѣ бриґадира Кунерта Заведенє ґербатяне при ул. Собѣского ч. 22. Є. Высокôсть выпивъ склянку ґербаты, розговорювавъ довшій часъ зъ особами, що були на тôй часъ тамъ и выходячи высказавъ ся дуже прихильно о уладженю того заведеня.

— **Равтъ**. У Є. Ексц. Пана Намѣстника гр. Баденіого вôдбувъ ся въ недѣлю равтъ, пôдчасъ котрого вôдъ 9-ои год. вечеромъ до пôзнои ночи вела ся жива розмова помѣжь гôстми и приґравала войскова музика концертовй творы. Равтъ той зґромадивъ численнй круги высокихъ достойникôвъ духовныхъ, войсковыхъ и свѣтскихъ, урядникôвъ и пословъ до Рады державнои та до Сойму, мѣжь котрыми були и рускй послы: крил. Мандичевскій, Гаморакъ, Сѣчиньскій, пп.: др. Савчакъ, проф. Барвѣньскій, Гурикъ, Барабашъ, Телишевскій, дръ Окуневскій, Охримовичь, а крôмъ сихъ Є. Ексц. Впреосв. Митрополитъ, крилошане капітулы и проф. унів. др. Исидоръ Шараневичъ.

— **Конкурсы**. Ц. к. окружна Рада школьна въ Городку розписала конкурсъ зъ речинцемъ до кôнця цвѣтня на слѣдуючй посады учительскй: Посада окремого учителя гр. к. реліґіѣ при 4 кл. школѣ мужескôй въ Городку зъ платнею 600 зр. и 10прц. вôдъ сталои платнѣ на мешканє якъ такожь пятилѣтнй додатки по 50 зр.; посада молодшого учителя при школѣ 3-клясовôй въ Яновѣ зъ платнею 200 зр. и 10прц. на мешканє; посада учителя або учительки при слѣдуючихъ школахъ етатовыхъ зъ платнею 300 зр. и вôльнымъ мешканємъ въ: Добростанахъ, Ловипѣ, Мальчичахъ, Великополи, Галичановѣ; при школахъ філіяльныхъ зъ платнею 250 зр. и вôльнымъ мешканємъ въ: Бартатовѣ, Камѣнобродѣ, Лѣсновичахъ, Угерцяхъ незабитовскихъ, Воли добростаньской, Зажковичахъ и Оттенгаузенъ (105 зр. готôвка, решта въ натураліяхъ). Въ Городку и Яновѣ языкъ выкладовый польскій въ Оттенгаузенъ нѣмецкій, въ прочихъ рускій.

— **У Є. Ексц. Маршалка краєвого** кн. Санґушка вôдбувъ ся въ недѣлю обѣдъ, на котрôмъ були Є. Ексц. п. Намѣстникъ гр. Бадені и многй послы, а мѣжь тыми зъ рускихъ: крилош. о. Мандичевскій, Ксенофонъ Охримовичь и Костантинъ Телишевскій.

— **Священичй именованя**. Львôвска митроп. консисторія именувала о. Володимира Глиньского, пароха Пôдмонастиря, школьнымъ комісаремъ въ деканатѣ бобрецкôмъ. Еп. консисторія въ Перемышли именувала о. Григ. Секелу, пароха въ Лѣську, титулярнымъ радникомъ еп. консисторіѣ зъ правомъ ношеня крилошаньскихъ вôдзнакъ; Кир. Рудавского, пароха въ Бронпци другимъ ординаріятскимъ комісаремъ школьнымъ въ деканатѣ мокряньскôмъ.

— **На конкурсъ** розписанй слѣдуючй парохіи въ львôвской епархіи: Болшовець зъ речинцемъ до 12 мая с. р., Бѣлкôвцѣ, зъ речинцемъ до 25 мая с. р.

— **Презенту на Дубецко** епархіѣ перемыскои одержавъ о. Стефанъ Петрикъ.

— **Огнѣ**. Въ ночи зъ 31 марта на 1 с. м. згорѣло въ селѣ Загвôздю пôдъ Станіславовомъ пять будынкôвъ селяньскихъ а дня 1 цвѣтня въ селѣ Чукалôвцѣ пôдъ Станіславовомъ згорѣла хата селянина.

— **Выпадокъ зъ нафтою**. Въ Гадикфальвѣ (коло Радовець на Буковинѣ) полишена безъ дозору 3-лѣтна дитина селяньска вывернула на себе горѣючу лямпу, облилась нафтою и середъ тяжкихъ мукъ въ поломеняхъ закôнчила житє.

— **Нещастє черезъ огонь**. Въ Позвани повставъ оногды въ ночи огонь въ мешканю однои вдовы що мешкала въ 2-охъ малыхъ покоикахъ на 4-ôмъ поверсѣ зъ двоичкома дѣтьми. Поломѣнь обняла цѣлый 4-ый поверхъ, однакъ прибувшôй завчасу на мѣсце огню сторожи огневôй удало ся безъ бѣды выдобути вдову и єѣ дѣти. Та не такъ дѣло пôшло зъ другою вдовою Басиньскою, що мешкала побôчь разомъ зъ пятерома дѣтьми, бо огонь захопивъ швидко сходы. Огнева сторожа розтягнула полотно, на котре мати выкинула троє молодихъ дѣтей и тй лишь троха покалѣчились; за те двѣ старшй доньки выскакуючи покалѣчили ся тяжко а мати забилась на мѣсци.

— **Щупакъ убійникомъ**. Сынъ кольоністы зъ пôдъ Ґрудзьондза, 12-лѣтный К., пôшовъ до недалекого озера, щобы зловити кôлька рыбъ. Запустивъ вудку въ воду и незадовго побачивъ хорошу добычь — великого щупака. Утѣшеный хлопець хопивъ чимъ скорше щупака рукою, якъ наразъ, щупакъ укусивъ хлопця въ руку и то такъ мôцно, що перегрызъ єму головну жилу. Бухнула кровь потокомъ. Надъ вечѣрь занепокоєнй родичѣ тымъ що сынъ не вертає, пôшли самй надъ озеро, а ихъ очамъ представивъ ся тамъ страшный видъ: кôльканацять крокôвъ вôдъ полонки лежавъ ихъ сынъ у власнôй крови — уже неживый. Вôнъ не мôгъ повздержати сильного упливу крови, а до дому не мавъ уже часу добѣгти.

— **Россійскй шпѣгуны**. До Przegląd-у доносять зъ Косова, що тамошна жандармерія арештувала въ Косовѣ, Соколовѣ и Рѣчцѣ трохъ войсковыхъ людей россійскихъ, перебраныхъ по цівільному. Всѣ три выказували ся яко звычайнй подорожнй однакъ при ревізіѣ найдено у нихъ всѣлякй нотатки, вôдносячй ся до ситуаціѣ войскъ и означеня мѣсць, въ котрыхъ непріятель на выпадокъ переступленя границѣ, мôгъ бы выпочивати. Оденъ зъ тыхъ подорожныхъ, котрого прихопили селяне въ Соколовѣ зрадивъ ся тымъ, що почавъ лаятись на ладъ россійскій.

— **Арештованє**. На телеґрафичне завôзванє львôвскои поліціѣ арештовано въ Чернôвцяхъ якогось Кароля Кордашевского, пôдозрѣного о многй крадежи вô Львовѣ и Станіславовѣ. Арештованого вôдставлено до Станіславова.

— **За лихе обходженє ся зъ пôдвладными вояками** засуджено въ Прешбурзѣ резервового офіцира артілеріѣ, Арпада Папая на 4 мѣсяцѣ вязницѣ у профоса, зъ задержанємъ степеня офіцира.

— **Пошести**. Въ захôдной Галичинѣ, въ повѣтѣ грибôвскôмъ и санчѣвскôмъ ширить ся епідемічно вôспа.

— **Дивный горнець**. Дня 30 марта найшли на поли у Вашкôвцяхъ надъ Черемошомъ (на Буковинѣ) великій горнець, накрытый хусткою, а въ нѣмъ — ногу дитины. Власти розвели слѣдство, абы тоту тайну выкрыти.

— **Богатый жебракъ**. Въ Будапештѣ померъ сими днями якійсь Иванъ Бранка, поворозникъ, котрый въ послѣдныхъ лѣтахъ проживавъ яко жебракъ зъ милостинѣ. Обѣдавъ въ людовôй кухни и ходивъ въ подертôй одежи. По смерти найшли власти у него 100.000 зр. цѣнными паперами котрй оставивъ безъ спадкоємцѣвъ.

— **Самоубійства**. У Львовѣ отроила ся въ недѣлю карболевою кислотою 22-лѣтна практикантка акушеріѣ Юлія Волкôвъ. Причиною самоубійства була нужда. — Въ Ярославѣ застрѣливъ ся поручникъ 4-го полку уланôвъ, Франц. Гавôнеръ. То вже шестый выпадокъ самоубійства въ тамошнôй залозѣ въ протягу кôлькохъ мѣсяцѣвъ.

— **Ґѣрникъ Лятусъ**, що спавъ $5\frac{1}{2}$ мѣсяцѣвъ въ летарґу въ Мысловичахъ, а про котрого мы свого часу обширно доносили, померъ дня 24 марта мимо найгорячѣйшихъ заходôвъ лѣкарѣвъ, котрй конче хотѣли удержати єго при житю. Яко безпосередну причину смерти подають лѣкарѣ запаленє легкихъ, котре повстало въ наслѣдокъ того, що Лятусъ лежавъ черезъ такъ довгій часъ въ однôй и тôй самôй позиціѣ. Секція выказала, що шпікъ хребтовый бувъ обложеный якоюсь неприродною матеріею, котра тиснула на него и тымъ способомъ выкликала въ помершôмъ дрѣмоту доходячу ажь до закостенѣлости. Матерію ту розслѣджують теперь пôдъ мѣкроскопомъ.

Переписка Редакціѣ.

Ч. М. Т. взглядно п. Кот. въ Куничв. Подяки вашои въ тôй формѣ помѣстити не можемо, хиба що єѣ змѣнимо и подамо лишь самй факты, про котрй мы певнй. Коли Вамъ стала ся кривда, то внесѣть жалобу до дотычнои власти а знайдете певно справедливôсть, тымъ бôльше, що маєте — якъ кажете — свѣдкôвъ на то. Наколибъ мы помѣстили Вашу донись, то дотычна особа могла бы насъ передъ судъ потягнути, а булобы то зовсѣмъ справедливо. Якежь намъ дѣло до того?

ТЕЛЕГРАМЫ.

Будапештъ 5 цвѣтня. Палата пословъ залагодила буджетъ ажь до титулу „спôльнй выдатки“.

Римъ 5 цвѣтня. Пôдчасъ дебаты буджетовои въ Сенатѣ заявивъ Рудіні, що міністерство хоче ощадностей въ буджетѣ войсковôмъ але въ граници народнои безпечности. Редукція въ маринарцѣ неможлива. Италія додержить свои зобовязаня хочь бы за цѣну и найбôльшихъ жертвъ.

Атины 5 цвѣтня. Зъ причины надходячихъ святъ Великодныхъ, побоюють ся на Корфу новыхъ розрухôвъ противъ жидôвъ. Правительство предприняло мѣры осторожности.

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

ПЕРША КРАЄВА ФАБРИКА

Выробôвъ плятированыхъ

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

Краковъ. Львôвъ,

Самовары тульскі и Чай хиньскій.

Направы, золоченя и посрѣблюваня

по цѣнахъ фабричныхъ.

Цѣнники даромъ и франко. — Опакованє безплатно.

12

Торговля 6

Церковныхъ предметôвъ

и приборôвъ

для всѣхъ обрядôвъ католицкихъ

Михайла Дымета

у Львовѣ, въ Ринку

поручає свой перштй и засобный складъ товарôвъ, служачихъ до заосмотреня церковъ, а именно: орнаты, дальматики, капы, хоругви, фаны, бальдахімы, монстранціи, чаши, пушки, архи, цибориі, лѣхтарѣ, павуки, престолики процесіональнѝ, хресты, жезлы брацкѝ и т. п.

А въ подрôбности поручає: Рѣзьбы фігуральнѝ и орнаментальнѝ, образы олѣйнѝ на полотнѝ и блясѣ до найбôльшихъ розмѣрôвъ, желѣзнѝ хресты надгробнѝ и памятнѝ, свѣчки церковнѝ металевѝ вôдъ 70 до 130 цтм. высокѝ, теперь по всѣхъ мѣстахъ Европы и Америки уживанѝ.

Заразомъ поручає:

Дзвôнки гармонійнѝ строєнѝ на 3 голосы по зр. 7·50 и 10, на 4 голосы зр. 9 50 и 12.

Цѣнники посылаємо на жаданє. На всяке запытанє вôдповѣдь вôдворотною почтою.

ГАЛИЦКІЙ 7

БАНКЪ КРЕДИТОВЫИ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручає

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженємъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 8 дневымъ выповѣдженємъ, всѣже знаходячѝ ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 90 дневымъ выповѣдженємъ, будуть опроцентованѝ почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% зъ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Найдешевше жерело предметôвъ оптичныхъ у Львовѣ

пôдъ **КОПЕРНІКОМЪ**

ул. Театральна ч. 6 (пляцъ св. Духа) напротивъ головного одваху.

Окуляры, цвікеры, барометры, термометры, мікроскопы, машины електричнѝ, райсцайґи, и т. п. по цѣнахъ найдешевшихъ. — Репарации найдешевше и найскорше.

40

Замовленя зъ провінціѣ адресувати:

„Новый оптикъ пôдъ **Коперніко**мъ“ ул. Театральна ч. 6. у Львовѣ.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця перероблены на бальсамъ, набирає вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стає свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжує морщины на лици и вôспôвку и надає ему краску молодости; шкôрѣ надає вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усороняє веснѣвки, родимѝ плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1-50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Знаменитѝ плужки кôннѝ

до огрѣбаня буракôвъ и картофель, такожь

всѣлякѝ иншѝ машины рôльничѝ

якъ найточнѣйше выкôнченѝ поручає

УМРАТЪ и СПÔЛКА

фабрика машинъ рôльничихъ въ **Празѣ-Бубно**

Катальоги на жаданє даромъ.

Превосходнѝ свѣдоцтва до діспозиціѣ.

Філія у Львовѣ,

улиця Городецка число 61. 47

При бôльшихъ замовленяхъ можливѝ уступки.

Адреса Іоанъ Бауманъ въ Бохни.

41

ВИНО! ВИНО! ВИНО!

Сотками особъ узнаный и похвальными листами почтеный складъ винъ натуральныхъ въ рôжныхъ родахъ, въ бутелькахъ, барылочкахъ и бочкахъ поручає торговля винъ

ІОАНА БАУМАНА въ Бохни.

Цѣны въ барылочкахъ 4 літровыхъ за послѣплатою, разомъ зъ барилочкою:

Угорске 1 барылочка, 4 літры 3 злр., 3 зр. 35, 3 злр. 85. **Самородни**, дуже радо куповане, 4 зр. 50, 5 зр. и высше. **Масляу** 2 путовый 6 злр., 3 путовый 7 злр. 50, старшій 9 зр. 50. **Токайске Авсбрухъ** 5 путовый 12 зр. **Есляуеръ** червоне 3 зр, старше 3 зр. 25, лѣпше 4 зр. **Вино епископске** для хорыхъ и реконвалесцентôвъ покрѣпляюче 6 зр. **Майльберґеръ Аваб.** 3 зр. **Ґумпольдскірхнеръ** 3 зр. 50, **Vöslauer** бѣле або червоне 3 зр. 65. — Конякъ французкій зъ фірмы Barnett et Fils. — Барылочка 4-лѣтрова Fine Champagne 13 злр. 50. Grand fine Champagne 18 зр.

Порто оплачує замовляючій.

Цѣнникъ на бажанє франко вôдворотною почтою.

Wilhelm Mühle, Temesvár

Торговля насѣня, цвѣтôвъ и ростинъ

Городницво для штуки и торговлѣ,

Велика розсылка для краѣвъ своихъ и заграничныхъ

а именно для Галичины и Буковины

I. Насѣня. Лишень найлѣпшѝ и выпробованѝ роды ярины, цвѣтôвъ и для господарки. — Угорскѝ делікатесъ-мельоны, найлѣпшѝ на континентѣ.

II. Ростины и цвѣты. Широка управа въ 22 оранжеріяхъ и больше якъ 1000 грядокъ инспектовыхъ.

III. Рожѣ добôрныхъ родôвъ I. якости, высокѝ и низкѝ (особливости.)

IV. Цибульки и бульбаки цвѣтôвъ найлѣпшихъ и найгарнѣйшихъ родôвъ.

V. Всякѝ артикулы огородництва, особливо **шпараґи, картофлѣ, ростины спинаючѝ ся** и **до оздобы, дерева до прикрасы** и **овочевѝ,** и пр.

VI. Прегарнѣ укладѣ зъ цвѣтôвъ въ наймоднѣйшôмъ стилю.

Цѣнники франко и даромъ.

Найвысшѝ вôдзначеня

а се „Золотый хрестъ заслуги въ короною“, Протекторъ-Медаль Архікнязя Іосифа, — 2 великѝ Діпльомы Будапешту и Темешвару, — 3 медалѣ державнѝ I. клясы, — 42 золотыхъ, срѣбныхъ и бронзовыхъ медалѣвъ, Діпльомôвъ и пр. и пр. 51

Незавôднѝ и певнѝ въ розчинѣ!

СЛАВНѝ ДРÔЖДЖѢ ПРАСОВАНѝ

въ фабрики

AD. IG. MAUTNER'A и СЫНА у Вѣдни, St. Marx.

Складъ головный для Галичины въ торговли **КАРОЛЯ БАЛАБАНА** у Львовѣ.

53

Просимо Вп. Клієнтелю въ провінціѣ о вчаснѝ замовленя, абы можь въ пору выслати дрôжджѣ — Нѣ центральна **Народная Торговля** нѣ єѣ філіи на провінціи не мають дрôжджей **Mautner'a.**

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ—денна продажь 50.000 кº

Пôдроблюванє забезпечено!

Подостатком по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ исклепахъ зъ лакôтками, такожь по цукорняхъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.